

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 27.4.2012 г.
COM(2012) 191 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

**за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по
събирането
на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от
1995/1996 г. до 2001/2002 г.**

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

Настоящият доклад за оценка е изготвен от Комисията съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета от 16 юли 2003 година относно съвместимостта с общия пазар на помощ, която Италианската република възнамерява да предостави на своите млекопроизводители.

Съгласно член 1 от посоченото решение помощта, отпускана от Италианската република, която вместо млекопроизводителите си плаща на Съюза дължимия от тях допълнителен налог за мляко за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г. и им дава възможност да изплатят дълга си чрез безлихвено разсрочено плащане за известен брой години, се счита по изключение за съвместима с общия пазар при условие, че:

- производителите изплащат дълга си изцяло на равни годишни вноски, и
- периодът за изплащане е не по-дълъг от 14 години и започва на 1 януари 2004 г.

Съгласно член 2 от същото решение предоставянето на помощта е обвързано с условието Италия да декларира пред ФЕОГА общия размер на допълнителния налог за съответните периоди, както и да приспадне на три равни годишни вноски неизплатеното задължение от разходите, финансирани от ФЕОГА съответно за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г.

Декларацията на Италия във връзка с общия размер на допълнителния налог за съответните периоди бе надлежно представена под формата на писмо от 26 август 2003 г.

Оставащите неизплатени задължения бяха надлежно приспаднати от финансираните от ФЕОГА разходи за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г.

В член 3 от Решението се изисква италианските компетентни органи да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за осъществения от тях напредък във връзка със събирането на дължимия от производителите допълнителен налог за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

Съгласно същата разпоредба италианските органи представиха седмия си доклад на Комисията под формата на писмо от AGEA (Разплащателна агенция за подпомагане в

областта на земеделието) от 31 октомври 2011 г. относно плащането на погасителната вноска за 2010 г.

Плащане на налога по схемата за изплащане на вноски

От общо приблизително 23 140 производители, дължащи налог за седемте периода, обхванати в решението на Съвета, които обаче са получили нареждания от национален съдебен орган да прекратят временно плащането до окончателното решение, 15 433 са предпочели да плащат по схемата за плащане на вноски. Изборът на схемата за плащане на вноски означава прекратяване на всички висящи съдебни производства. Освен това, ако не се плати която и да е от годишните вноски, се стига до изключване от схемата и вследствие на това съществува опасност на производителите да бъде наложен запор на цялата дължима сума с натрупаните лихви.

Преди плащането на първата вноска през 2004 г. участващите в схемата 15 433 производители са дължали общо около 345 млн. EUR (около една четвърт от общия размер на дължимия от тях налог). Изглежда, следователно, че по-голямата част от производителите, отговорни за по-ниските индивидуални свръхдоставки, са предпочели да се включат в схемата. От друга страна, производителите с по-значителни индивидуални свръхдоставки (около 8 000 производители, на които за седемте периода е начислен налог в размер от около 1 млрд. EUR) са предпочели да не се включат в схемата. Трябва да се отбележи, че през 2010 г. италианските органи са получили около 69 нови заявления за плащане на вноски, представляващи близо 1,2 млн. EUR.

Седмата вноска в общ размер от 24 331 454,59 EUR е трябвало да бъде платена от 11 406 производители до 31 декември 2010 г. Проведените от италианските органи проверки показаха, че през 2010 г. 10 802 производители надлежно са платили налог с общ размер 22 040 163,61 EUR. Това означава, че 95 % от производителите са платили навреме 90,5 % от налога в рамките на седмата вноска. Преди това е регистрирано навременно плащане на първата, втората, третата, четвъртата, петата и шестата вноска съответно в размер на 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 % и 96,2 % от дължимата сума. Следователно общият размер на налога, събран в рамките на първите седем вноски, възлиза на около 175 млн. EUR (приблизително 98 % от общата дължима сума).

Въпреки че посочените стойности със сигурност са показателни за ангажимента, който участващите производители са поели за изпълнение на задълженията си, Комисията счита, че последващите действия в случаите, в които плащането не е било регистрирано в рамките на определения срок, са първостепенен индикатор за ангажираността на органите да осигурят точното спазване на условията по схемата и, в крайна сметка, цялостното събиране на дължимия налог.

По отношение на седмата вноска не са установени плащания от останалите 604 производители в размер на 2 291 279,38 EUR.

В рамките на периода за шестата вноска, в края на 2009 г. неплатените от 148 производители вноски са възлизали на 921 417,20 EUR. Според получената от италианските органи информация съответните регионални власти са били уведомени за всички тези случаи от централните органи с оглед започването на процедури за

принудително събиране на пълния размер на вземанията с начислена лихва, която не произтича от схемата за плащане на вноски.

От 148 производители, за които първоначално се предполага, че не са платили, впоследствие се е оказало, че фактически не са платили само 23. В резултат на това е била отменена възможността тези производители да извършват плащания на вноски и са започнати процедури по принудително събиране на вземанията.

Комисията също така започна срещу Италия¹ процедура за държавни помощи във връзка с *административно нареждане* № 225 от 29 декември 2010 г., утвърдено с изменения със Закон № 10 от 26 февруари 2011 г., с който крайният срок за заплащане на налозите за кампаниите 1995/1996 г. и 2001/2002 г. (принципно дължими до 31 декември 2010 г. съгласно схемата от 2003 г., одобрена с Решение на Съвета № 2003/530/ЕО) се удължава до 30 юни 2011 г. (вж. член 2, параграф 12). Това удължаване на срока в действителност противоречи на член 1, първо тире от Решение на Съвета № 2003/530/ЕО, според което вноските се изплащат ежегодно, и поради това представлява нова и незаконна държавна помощ по смисъла на член 108, параграф 3 от ДФЕС.

Дължим налог за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г., който не е включен в схемата за плащане на вноски

Отбелязва се сравнително слабият интерес към схемата за плащане на вноски по отношение на размера на събрания налог. Приблизително три четвърти от общия размер на неплатените налози за този период не са включени в схемата за плащане на вноски. Според най-новите налични данни (от април 2010 г.) налогът, който не е обхванат от схемата за 2003 г., е в размер на 767 милиона EUR, като около 91 %, т.е. приблизително 701 млн. EUR, са предмет на спорове пред италиански съдилища.

В своите предишни доклади за оценка, представени на Съвета, Комисията изрази мнение, че в годишните доклади, представяни от Италия, следва да се обърне специално внимание на съдебните спорове за въпросните седем периода и да се посочат данни, потвърждаващи плащания от производителите, загубили делата си. Без такива данни Комисията не е в състояние да следи по подходящ начин напредъка в събирането на тази част от налога, която не е била включена в схемата за плащане на вноски.

При все това, докладът за седмата вноска не съдържа никаква информация за тези съдебни производства.

От допълнителна информация, получена от италианските органи в отговор на запитване от Комисията, става все пак ясно, че държавната администрация е спечелила дела на стойност около 13 млн. EUR. Действително събраните суми са в размер на 6,8 млн. EUR, което означава, че около 580 млн. EUR все още се оспорват пред италианските съдилища. За съжаление, съобщението на италианските органи от 2 февруари 2011 г. не съдържа актуализирани данни за тези съдебни производства.

¹ SA.33726

Въведената през 2009 г. система за възстановяване на дължимите налози с лихвен процент, равен на референтния лихвен процент за Съюза и увеличен с няколко процентни пункта, беше предпочетена от 332 длъжници (дължащи общо 90,5 млн. EUR), докато 1774 длъжници (дължащи общо 535 млн. EUR) избраха да не участват в нея.

Комисията изразява дълбока загриженост от бавния напредък в събирането на частта от налога, която не е била включена в схемата за плащане на вноски, както и от недостатъчната информация, предоставена от италианските органи. Бавният напредък се отнася както до продължителността на съдопроизводството, така и до продължителното събиране на сумите в случаите, по които съдебният процес е приключил (докладът на Италия за седмата вноски не съдържа информация относно събирането, но предходна информация, предоставена в отговор на запитване от Комисията, показва, че до 2010 г. след спечелени дела са били събрани само около 6,8 млн. EUR.). Освен това данните, представящи събирането на налога, който фактически никога не е бил оспорван и следователно подлежи на незабавно събиране, показват недостатък в съществуващия процес на събиране (от 66 млн. EUR, които никога не са били предмет на спор, все още не е събран налог в размер на около 18 млн. EUR).

Комисията продължава да следи внимателно процеса на събиране в Италия, особено събирането на налога, който не е включен в схемата за изплащане на вноски. Службите на Комисията неколkokратно обърнаха внимание на италианските органи върху своите констатации (включително забележките) и поискаха подробна информация за различни аспекти, свързани със събирането на налога върху мякото и с поведението на италианските органи пред италианските съдилища.

Заклучение

Комисията счита, че напредъкът на италианските органи по събиране на сумата, дължима за периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г. от производителите, които са избрали да участват в одобрената от Съвета през 2003 г. схема за погасяване на вноски, свидетелства за правилното ѝ управление. Въпреки това, службите на Комисията отбелязаха, че навременното плащане на седмата вноски е в размер на 90,5 %, което е най-ниското ниво от седемте вноски (навременното плащане на първата, втората, третата, четвъртата, петата и шестата е регистрирано съответно в размер на 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 % и 96,2 % от дължимите суми). Комисията все пак изразява съжаление, че поради липса на всякаква информация за действителните суми, събрани от участващите производители, които не са изплатили вноските си и поради тази причина са били изключени от по-нататъшно участие, не е в състояние да направи оценка на положените усилия или постигнатия напредък при събирането на съответния налог. Както вече бе посочено в предишните доклади за оценка, Комисията настоява, че е крайно необходимо бъдещите доклади на италианските органи да включват достатъчно подробни сведения за това събиране.

Във връзка с налога, изплащането на който не е включено в схемата за плащане на вноски и по отношение на който пред италианските съдилища се водят дела, Комисията вече изрази в своя доклад за оценка, представен на Съвета през 2010 г., своята неудовлетвореност от изключително бавния напредък в събирането на налозите,

свързани с квотите за млекопроизводство, и счита, че събирането на налозите по този начин следва да бъде значително подобро.

При липса на достатъчно подробна информация от страна на италианските органи, както бе посочено по-горе, Комисията не е в състояние да следи по подходящ начин напредъка в събирането на частта от налога, която не е била включена в схемата за плащане на вноски. Въпреки това, някои ограничени сведения, получени през февруари 2012 г. от италианските органи, сочат, че въпреки някои подобрения все още няма съществен напредък, а големият размер на неплатените за такъв дълг период налози показва, че в този случай ефективността на законодателството на ЕС далеч не е постигната. Както вече подчерта в своите предишни доклади за оценка, Комисията очаква в бъдещите годишни доклади да се представи развитието на съдебните спорове, свързани с периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г. и от 2003/2004 г. до 2008/2009 г., както и изпълнението на окончателните решения, потвърждаващи дължимия налог.